

VARLIKTAN HAYATA

Her insanın hayatına anlam katan birçok şey vardır. İnsan kendi hayatının anlamını da kendisi değerlendirir. Bazen bir insan bir insanın hayatının anlamı olabilir. İnsan kendi varlığını birçok kişiye bağlayabiliyor. Oysa her insan kendi hayatına bir anlamdır.

İnsanların varlıkları birer anlamdır. Var olmayan bir şeyin anlamı olamayacağına göre varlığın kendisi bir anlamdır denilebilir. Düşünceler öznedir. Her insan aynı düşünemez. İnsanlar düşüncelerine göre ayrılırlar. Hayat kelimesi her insan için ayrı bir kavramdır. Kağıt kalem, kalem kağıtsız bir hiçtir. İnsanlar kağıttır. Kalem olmadan yazılmaz. İnsan iken hayatımın anlamı işte bu dediği şey kalemdir. İnsanın heyecanı, sevinci, hüznü, mutluluğu, acısı hep kendinden kaynaklıdır aslında. Hiçbir şey nedensiz değildir. Hayat kimine hoş iken kimine loş olur. Biri gülerken herkes gülmez veya biri ağlarken herkes ağlamaz. Hayatın anlamını kaybeden insan bomboştur.

Bazen hayatın anlamı hayaldir. Olmasını istediğiniz şeyler. Olmayacak hayale de kapılır insan, olabilecek hayale de. Genelde hayal olarak kalır işte. Her çocuğun aklından geçmiştir “doktor” olmak. Doktor için hayatın anlamı mesleğidir. Çocuk için hayatın anlamı oyuncaktır. Her çocuk ister ki annesi, babası ölümsüz olsun. Hayatın asıl anlamı sağlıktır. Sağlıksız hayat cansız kanat çırpma gibi bir şey olur. Ha öldüm, ha öleceğim düşüncesiyle insan ölüme birer değil ikişer adım gider. Çünkü: Her şey akılda başlar, akılda biter.

Genelde insanlar hayatın anlamını sevdiği insanlar olarak tanımlarlar. Kısmen doğru olsa da tamamen doğru denilemez bu duruma. Hayat; doğmaktan, hatırlamaktan, unutmaktan, kazanmaktan, kaybetmekten ve ölümden oluşan bir varlık dünyasıdır. Aslında hayat doğmak ve ölmekten ibarettir. Doğum ve ölüm arasındaki sürece binlerce anlam yükler insan. Oysa dedim ya sağlık... Sağlık olmadan huzur olmaz ki. Paran olur, çok paran, böyle her şeyi, yatları, katları, satın alabilecek kadar çok paran olur, sağlığına yardımı yoksa o para olsa ne olur olmasa ne olur? Çok zengin insanlar var. Onlar için hayatın anlamı “para”. Hangi zengin insan evladının mezarı altın kaplama? Hangi zengin evladı lüks arabasıyla mezarda? Hangi zengin insan evladı ölmeyecek? Parası olan ölmez, veya o farklıdır diye bir şey yok ki. Varlık olduktan sonra gerisi teferruat. Sen doğmamış bir çocuğa ev, araba alır mısın? Almazsın. O yüzden var olmayan şey hayatın anlamı olamaz.

Büşra KARATAŞOĞLU

Hayatın anlamı bir nevi “söz” dür. Dilinin söylediğini kalbin istemiyor, beynin onaylamıyorsa o sözde boştur. İşte bu yüzden önce varlık... Eğer beynimiz olmasaydı, bilgi öğrenebilir miydik? Hayır. O zaman varlık olmasa “hayat” diye bir şey olmazdı.

Yaşarken kıymetini bilmediğimiz hayatın ileride en çok arayanları olacağız. Elimizdekilerle yetinmeyip hayat dediğimiz şeyin anlamını başka şeylerde arıyoruz ya, saçmalıyoruz! Kolun var mı kardeşim? Bacağın var mı? Elin tutuyor mu? Gözün görüyor mu? Annen, baban sağ mı? Aklın var mı? Sen diye bir şey var mı kardeşim? Var ki düşünüyorsun. O zaman niye anlamı başkasında arıyorsun? Anlamın sunduğu noktasın. Hayatın kendi anlamının kendi noktasısın.

“Düşüncelere göre ayrılır insanlar.” demiştim. Hayatın anlamını başkası varsayanlar henüz kendi varlıklarının farkına varamamışlardır.

Semsî Nur GÜMÜS

SENİ SANA ANLATSAM

Seni sana anlatsam
Çılgık olur kelimelerim
Sesi kısılır gitmelerim
Lakin boynu büküktür sevmelerin.

Seni sana anlatsam
Avaz avaz susacak cümlelerim
Daha açık anlatacak her şeyi gözlerim
Lakin ne değişir ki artık başkasınıdır gözlerin.

Seni sana anlatsam
Gücünü yitirir bedenim
Ayağı kayar bütün sözcüklerin
Lakin artık çok geç, gitti benden sözlerin.

Seni sana anlatsam
Başaramam, toprakla buluşur cansız bedenim
Yapamam, unutamam ellerin olsa da başka ellerin
Lakin akıtacak yaşı kalmadı gözlerin.

Seni sana anlatsam
Çığ gibi yığılır ortalığa sessizliğim
Bakamam yüzün, belki de saklı bir hüznün
Lakin istese dönerdi, dayanamazdı yüzün.

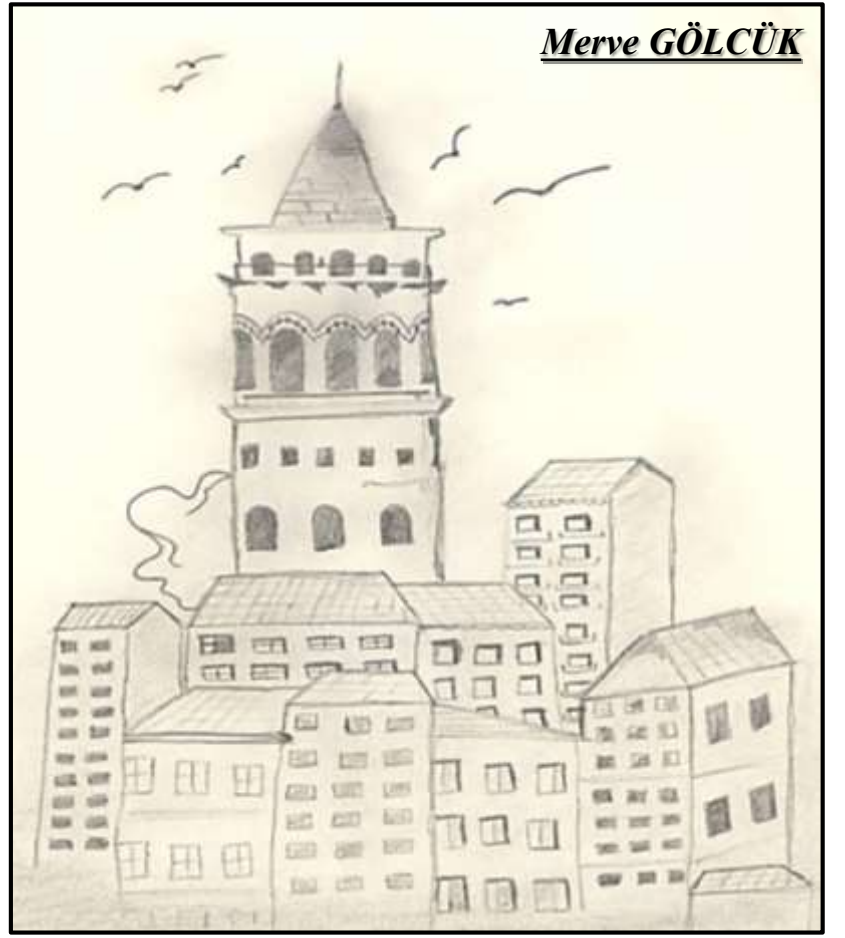
Seni sana anlatsam
Utanır belki sözlerin
Geri dönerdi belki, bana ait gözlerin
Lakin hala dönmedin, gülüyor mu gözlerin?

Nur GÜMÜS

HAYAT

Ben size biraz bahsedeyim hayat nedir. İki çeşit hayat vardır. Biri dünya hayatı biri de ahiret hayatıdır. Dünya hayatını anlatayım ben sizlere. Zaten dünya hayatı bitmeden ahiret hayatı da başlamaz, başlayamaz. Dünya hayatı bizim için çok önemlidir. Çünkü dünya hayatımız ahiret hayatımızı etkileyen en önemli faktördür. Hani un olmadan ekmek olmaz ya, işte dünya hayatı olmadan da ahiret hayatı olmaz. Dünya da iyi ve kötü ne yaparsak amel defterimize yazılır. Bu amel defterini de ahiret hayatında ilk karşımıza çıkacak ve hesap vereceğimiz şeydir. Yani biz Allah'ın bize emrettiklerini yaparsak amel defterimize iyilik ama Allah'ın bize yasak buyurdıklarını yaparsak o zaman amel defterimize kötülük yazılır. Bu sebep ile iyilik edenler Allah'ın sevdiği kulu, kötülük edenler Allah'ın sevmediği kuludur. Yani bizim dünya hayatında örnek alacağımız şeyler; iyiler ve doğrulardır. Allah insana en önemli özellik olan akıl ve iradeyi verdiği için insan bu dünyada her şeyi yapmakta özgürdür. Yani bence insan her zaman Allah'a iyi bir kul olmak için dünya hayatında ahiret hayatını zenginleştirecek şeyler ile ilgilenmelidir. Bu yüzden insan her vakitte Allah için iyi ve güzel şeyler yapmalıdır. Eğer bu tür iyi şeyler yaparsa insan hem dünya hayatı hem de ahiret hayatı zenginleşir ve hiç zorluk çekmez. Benim sizden isteğim, Allah için iyi ve doğru şeyler üzerine kurun hayatınızı. Allah için, kendiniz için iyi ve doğru şeyleri öğrenin. Sevgilerimle.

Mine PEKYÜREK

Merve GÖLCÜK

HASTANE GÜNLERİ

İki yıl önceydi... Annemin ağrıları akşam artmaya başladı. Annem gitmemekte direniyordu . Ve şiddetli ağrılara dayanamadı ,hastaneye gittik. O kadar darmadağın oldum ki dünya o an ne halde umurumda olmadı. Annemi hastaneye götürdüğümüzde ameliyat olmasına karar verdiler. Ve ben kendimi o kadar yalnız, o kadar kumdan yapılmış kale gibi hissettim ki anlatamam. Her saat başı o kale yavaş yavaş yıkılıyordu. Ertesi gün anneme teşhis koydular. Safra kesesi alınacaktı. Bir kere ameliyat masasına yatacaktı. Saatler sonrası annemi ameliyat için hazırladılar. Bir saate yakın ameliyat sürecinden sonra validemi yoğun bakıma aldılar. Ve biz teyzemlerle eve geldik. Babam ve abim hastanede kaldılar.

Eve gitmekte o kadar zorlandım ki... Merhamet kucağına sığındığım o insan yoktu. Ben gece olduğunda uyuyamadım. Sürekli ağlıyordum. Dayanamıyordum artık canımın yanışına ... Sabah oldu hemen hazırlandım. Teyzemlerle birlikte tekrar Ankara'ya hastaneye gittik. Babamla abimi gördüğüm de ne kadar farklı bir güne uyandığımı anladım .

Abim annemi görmem için ilk sen gir dedi. Beni yoğun bakıma girmek için hazırladılar. Ve içeriden görevli seslendi. Abim kulağıma şunları söyledi; Kesinlikle ağlama Gizem gözyaşlarını gösterme. Kendini güçlü göster dedi .Evet , annemin bana ihtiyacı vardı. Başımı yavaşça salladım ve içeriye girdim. Annem ilk kez hastanede yatıyordu. Beni gördü ve başını kaldırmaya çalıştı. Koşarak sarıldım. Saçlarına dokundum, ellerimi. Konuştum ben varım senin yanında, hep iyi olacaksın dedim. 10 dakikaya yakın görüşmemden sonra doktorlar beni çıkardılar. Dışarıya çıkınca gözyaşlarımı tutamadım. Annemin 15 gün orada kalacağını ve sonra normal odaya çıkaracaklarını söylediler.

15 gün hep böyle geçti ve eve geldiğimde misafirler vardı... Sen ne korkuyorsun böyle teselli etmeye çalıştılar. Ve on beş günün ardından , bir haftada normal odada kaldı. Sonra evimize geldik.. Evimizin cennet köşkü geldi. Merhamet güneşi tekrar doğdu kollarının arasından....

Gizem GENÇER

DİBİNDE SOLUKLANDIĞIMIZ ÇINAR

Sevgili arkadaşım, candan sevdiğim;

Senden ses çıkmayınca bu mektubu yazma gereksinimi duydum. Öncelikle seni çok özlediğimi belirtmek isterim. Sen buradan gideli iki sene oldu. Sana olan özlemim gün gittikçe daha da artıyor.

Bu gün yine eskiden birlikte geçirdiğimiz günleri hatırladım. Tekrar yaşamaya değer o günler...

Düşünüyorum da birlikte geçirdiğimiz on yıla ne çok şey sığdırmışız. O günleri yaşarken sevgiyi keşfetmişiz. Fakat mutluluktan nasibimizi almayı unutmuşuz. Çocukken dibinde soluklandığımız çınar, gölgesini esirgiyor artık benden. Sen yoksun diye bulutlar gözyaşı döküyor, güneş yüzünü hiç göstermiyor.

Umut ediyorum ki birkaç ay sonra çocukluğunun geçtiği yere tekrar dönersin. Önümüzde uzun bir kış, kışın sonunda da bahar var. Baharda esen rüzgar en kısa zamanda seni buraya sürüklesin.

Canım arkadaşım gel artık. Bulutların gözyaşını dindirip, güneşin yüzünü güldürmen dileğiyle.

Dilber AKARSU

KANATLARIN YOK AMA MERHAMETİN VAR

Şu acımasız hayatta

Bir sen varsın kızının yanında

Bir sen kıyamazsın üzülmem

İnsanlar acımasız anne

İnsanlar çok acımasız

İnsanlar gider

Ama sen gitmezsin

Sen hep seversin beni

Kurtların cirit attığı şu zamanda

Beni bir başıma bırakmazsın

Biliyorum annem

Sen seversin kızını

Bir sen alırsın kanatlarının altına

Rabbim seni melek olarak yaratmamış

Ama sen meleksin annem

Kanatların yok ama merhametin var

Gül yüzün var

Şu hayatta bir sen varsın annem

Bir sen varsın, tek sen

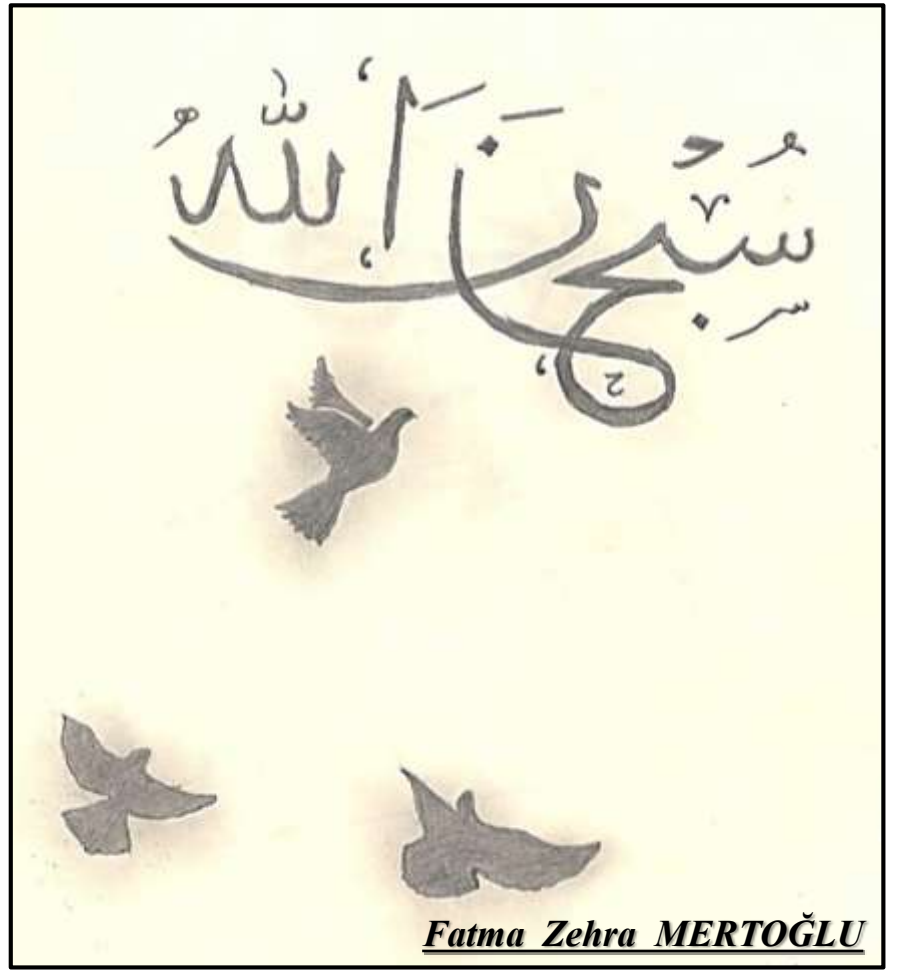
İyi ki varsın annem

Ahsen KESKİN

ELVEDA MEZAR TAŞIM

Bana güzel gözükmeye mi çalışıyorsun?
Alıştırma yapmaya?
Zaten geleceksin diyorsun değil mi?
Omuzlarda çok sevdiğin kişiler tarafından yine geleceksin!
Sen bağırırken, "Baba, anne, abi yaşıyorum ben!" derken...
Onlar seni ilk yıkayacak gelinliğini giydirecek, sonra dua edecek,
Son vazifesi olarak da omzuna alıp taşıyacaklar diyorsun değil mi?
Olsun yine de korkuyorum.
Ne kadar güzel gözüksen de senin adın mezar taşı.
İster altın ister elmas istersen güllerle bezenmiş ol,
Yine de senin adın mezar taşı.
Korkuyorum!
Senin altında belki de cennet var, evet, ama korkuyorum...
Babamın ağlamasına dayanamam ben beyaz kutu,
Abimin kardeşim deyip beni mezara yerleştirirken
ağlamasına dayanamam!!!
Annem kızım, ciğer param derken sana gelemem ben mezar taşı...
Tanıdıklarımın üzerime toprak atmasına dayanamam.
Şimdi gidiyorum, ama geleceğim biliyorum.
Hem de en yakın zaman da geleceğimi bile bile gidiyorum.
Şimdilik elveda altın tozu dökmüş, siyah incilerle ismimi yazmış,
Beyaz inciyle bezenmiş, üstü papatya dolu mezar taşım...
Şimdilik elveda mezar taşım.

Ümrehan SELİYURT

Fatma Zehra MERTOĞLU

BİR OSMANLI SAHNESİ

Herkes sussun bir medeniyet konuşuyor burada yıllara sığmayan....

Kendine güvenen ve insanların güvendiği bir medeniyet hak yemeden, adaletiyle ,hoş görüşüyle ün salmış tek devle.

Padişahlara verilen eğitimlerle, fetih ettikleri yerlerle, gittikleri yerlere götürdükleri kültür ve medeniyetle bir güneş doğuyordu dünyada. 600 yıllık bir medeniyete göğüs açıyordu bu dünya.

-Kardeşim bu ülkeleri nasıl fethedelim diye soruyordu Gündüz Alp, cevap veriyordu Osman Bey;

-Yapılması gereken komşularımızla iyi geçinip dostluk kurmaktır fethettiğimiz yerleri mamur hale getirmektir.

Cevabı bile bize bir çok şeyi açıklıyordu aslında.

Ellerine gecen fırsatları en iyi şekilde kullandıklarını görüyorduk çoğu zaman. Uç beyliği olmalarını onlara verilmiş bir lütuf gibi benimseyip öyle hareket ediyorlardı. Kendilerine ve onlara güvenenlerin güvenini boşa çıkarmıyorlardı hiçbir zaman.

İnsanların inanışlarına hep hoşgörülle yaklaşıyorlardı ne zorluyor ne de zor durumda bırakıyordu Osmanlı.

Bir tarihçi şöyle diyordu; Osmanlı padişahı 1.Murat için, padişahlığı boyunca Hristiyanlara papalıktan daha iyi muamele etmiştir.

İşte hoş görü ve adalet buydu. Bu iki temele sıkı sıkı sarılıyordu Osmanlı padişahları.

Dinlerine, dinlere ve çevreye karşı hoşgörü ile istedikleri konuma gelmeye hak kazanmıştı Osmanlı.

Sürekli yapılanmaya ve geliştirmeye gitmiş kuruculuğun daha ilk zamanlarında medreseler açmıştır eğitime ve eğitim verenlere her zaman saygınlığını korumuştur Osmanlı devleti.

Cesurlukları ve yiğitlikleri de çok konuşulmuş Kardeş kanı akıtmayı yok saymış ve fetihlerde de ona göre hareket etmişlerdir.

Uyguladıkları politikalar ve stratejileriyle beylikten devlete en doğru şekilde geçiş yapmışlardır. İskan politikasını kullanıp kalıcılıklarını sağlamışlardır.

Kültürel ve siyasi alanda yerinde ve zamanında yapmış olduğu çalışmalarla adından yüzyıllar boyunca söz ettirmiş bir devlettir ileri görüşlülükleri ile bir çok yeri kolay fethedebilmişlerdir. Rumeli'ye önceden geçmeleriyle İstanbul'un fethini biraz olsun kolaylaştırmışlardır.

Bir çok milletin bir arada yaşadığı kardeşçe bir devlet olmuştur.

Temelleri sağlam ve güvenilir atılmış, adaletli, hoş görülü, kendilerinden emin tavırlarıyla her geçen gün biraz daha büyümüş 623 yıllık bir medeniyet ve kültür devletidir Osmanlı devleti.

Herkes susmuş, dünya izlemiş. Osmanlı en güzel sahnesini oynamıştır zamana.

Fatma İmran GÜL

YAĞMUR YAĞIYOR BABA

Kokun geliyor burnuma,
Gülüşün geliyor aklıma,
Dokunamıyorum ama;
Anladım yağmur yağıyor baba.

Sözlerin geliyor kulağıma,
Gül yüzün doğuyor sabahıma,
Kokun eş oluyor kahvaltıma,
Anladım yağmur yağıyor baba.

Gözlerin bakıyor gibi baba,
Uzaktasın gelemiyorum yanına,
Gelebilsen sarılırdım sana,
Anladım yağmur yağıyor baba.

Yüzün geliyor hatırıma,
Yokluğun sarıyor beni kollarıma,
Kokun tuz basıyor yarama,
Anladım yağmur yağıyor baba.

Merhametin geliyor aklıma,
Ellerin konuyor saçlarıma,
Şefkatle bakıyorsun ama;
Anladım yağmur yağıyor baba.

Nur SEMS

Büşra KARATAŞ

KALBİME HÜKMEDEN İMPARATORLUK

Hedef İslam dinini tüm coğrafyaya yaymaktı. Tüm insanlığı Müslüman olmaya davet etmekte. Osmanlı ordusu anlatılması en güç, kelimelerin yetersiz kaldığı muazzam bir başarı öyküsüdür. Osmanlı devletine hayranlık duymak eşsiz bir duygu ama bunu kelimelere dökmek oldukça zor. Herkes şüphesiz bu iman gücünü ve bu büyük başarıyı bilmelidir.

Ben biliyorum ki Osmanlı İmparatorluğu dünyaya mal olmuş bir imparatorluktur. Hakkın adaletine güvenen, halkına saygı duyan, kanunlarını halkı için koyan ve halkın sevgisini kazanan padişahlarımızdır benim en büyük hayranlığım. Saçları Kınalanan gençlerimiz, varını yoğunu askere veren analarımız, köylülerimizin varlığıyla ve desteğiyle beylikten devlete, devletten imparatorluğa yükselmiş bir Osmanlı ordusu denince kim heyecanlanmaz? Kimin içi coşkuyla dolmaz? küçüklerini sevmek büyüklerini saymak sözü ne kadar önemliydi o zamanlar. Teraziler hiç şaşmazdı, şaşsa belki böyle olmazdı. Bu ayrımcılığın olmadığı, hoşgörüyü en iyi anlatan, kardeşin kardeşi kırmadığı ve haram yemenin olmadığı bir dönemdi. Başarının ve azmin simgesidir. Zorbalığın olmadığı bir yönetim İşte Osmanlının farkı da budur. Zalimle mazlumu birbirinden ayırır, bu noktada adalet devreye girer. Gemiler karadan yürütülmüş, aylarca süren fetih sona ermiş, Allahuekber nidalarıyla Ulubatlı Hasan şanlı bayrağımızı göğe kaldırmış.

Konstantiniyenin kapıları açılmış, imparatorluk artık Osmanlının olmuşken bir tarafta Katolikler diğer yanda Ortodokslar korku içinde titrerken Sultanların Sultanı Efendimiz(sav)'in müjdelediği o isim Fatih Sultan Mehmet Han gelir: "Bizim topraklarımızda hepimize yer var biz barış istiyoruz. Bizler kardeşiz artık herkes istediği dini özgürce yaşayabilir." der Korkuyla bakan o gözler aydınlığa kavuşur. Bu devleti kardeşlik bir arda tutmuştu bugün teknoloji bu kadar gelişmiş ve hala Balkanlarda kan, kardeş katli, savaşlar devam ediyor. Osmanlı ise teknoloji bu kadar gelişmemişken dünyaya hükmetmiştir. Güven olmasa, insanlar sırt sırta vermese doğruluk iman ve kardeşlik yan yana durmasa böylesine unutulmaz bir şekilde tarihe adını nasıl yazdırırdı Osmanlı? Bu ordunun imanı vardı, bu ordunun umudu, inancı, değerleri vardı. Osmanlıyı Osmanlı yapan değerlerini korumuş olmasıydı. Pes etmek yok, umut, aydınlık ve insanlık vardı.

Bugün bir Edirne, Balkanlar, imparatorluk denildiği zaman hiç düşünmeden Osmanlı diyorsa Osmanlı bizim için yaşıyordur. Osmanlı İslam coğrafyasında doğmuş, imanla filizlenmiş, adaletle yeşermiş ve günümüze kadar gelmeyi, akıllarda kalmayı başarmış hala büyüyen bir fidandır. Osmanlının kalbi sonsuza dek gelecek tüm kalplerde atacaktır ve kalbim attıkça Osmanlı kalbimde büyümeye devam edecek.

Rümeysa TOPCU

İMTİYAZ SAHİBİ

Özlem KALAY

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Salih SÜNGÜ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Nuh Mustafa BEĞENMEZ

GÖRSEL DANIŞMAN

Rabia DEMİRBAŞ

YAYIN KURULU

Kamile DURSUN

Ümrehan SELLİYURT

Büşra KARATAŞOĞLU

Fatma İmran GÜL

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK ANADOLU KIZ İMAM HATİP LİSESİ

Atatürk Mah. Fecir Sok. No2

ÇUBUK/ANKARA 0 312 837 01 41